УДК 070(73):004.738.5

Л.М. Шутяк

ЖАНРОВО-СТИЛІСТИЧНІ ОЗНАКИ "НОВОГО ЖУРНАЛІЗМУ" В УКРАЇНСЬКИХ ІНТЕРНЕТ-ЗМІ ТА БЛОГОСФЕРІ

У статті розглянуто поняття "новий журналізм", причини його появи, концептуальні характеристики й особливості. Увагу акцентовано на властивостях, що дають змогу диференціювати "новий журналізм" і художню літературу. Проаналізовані приклади з українських інтернет-видань засвідчують існування "НЖ" в колумністиці та блогосфері вітчизняних медіа.

Ключові слова: *"новий журналізм", репортаж, факт, описовість, діалог, точка зору, колумністика, блогосфера.*

І. Вступ

На початку 60-х рр. XX ст. в США на тлі піднесення руху хіпі, контр- і поп-культури, сексуальної революції, бітломанії, пристрасті до наркотиків та війни у В'єтнамі виник самобутній літературно-журналістський жанр, який дістав назву "новий журналізм" (від англ. – new journalism). Він з'явився на противагу так званому об'єктивному журналізму з його тяжінням до "неупередженої, нейтральної подачі інформації, відчуженої від емоцій, установок і пристрастей конкретної людини" [11, с. 74–75]. На думку львівського дослідника В. Здоровеги, "сплеск документальної прози був спричинений незадоволенням літератури та її відірваністю від реалій життя" [5, с. 175]. Тому з легкої руки американських репортерів і літераторів (Тома Вулфа, Гея Таліза, Трумена Капоте, Хантера С. Томпсона, Нормана Мейлера, Майкла Герра та ін.) виник "новий журналізм" (далі – "НЖ"), який увібрав у себе кращі риси репортажу. Його головний принцип – "максимум правдивості не тільки щодо самого змісту, а й у всіх деталях розповіді, послідовності в документальності побудови окремих сцен, точності деталей, природності діалогів тощо" [5, с. 175]. Серед інших назв "НЖ" використовують такі: суб'єктивний журналізм, паражурналізм, літературна/наративна журналістика, нон-фікшн, гонзо-журналізм тощо.

Борис Потятиник до властивостей "НЖ" зараховує використання "інтенсивної описовості, внутрішнього монологу та інших прийомів, які не були в пошані у редакторів, що керувалися принципом п'ятьох W (Who? What? When? Where? Why?)" [11, с. 76]. Довідник "Журналістика та медіа" німецьких медіа-фахівців на чолі із З. Вайшенбергом говорить про те, що в центрі уваги "новожурналістів" перебуває "не стільки орієнтоване на факти, "об'єктивне" створення повідомлень, скільки зображення пов'язаних з певною подією мотивів, причин та протагоністів" [2, с. 336]. Звідси й удаваний пафос цих репортерів, які створили "журналістський жанр з літературними претензіями" [2, с. 337]. Ці твердження дають підстави виокремити домінантні риси стилю "нью-журналістів", до яких зараховуємо: суб'єктивізм, автентичність діалогів, надмірну описовість, точність деталей у зображенні тла події, інтер'єру, манери поведінки героїв репортажу тощо.

У передмові до своєї антології "нового журналізму" один із засновників цього жанру Т. Вулф стверджував, що традиційна робота репортера, яка раніше обмежувалася зібранням інформації й поданням голих фактів, починає радикально змінюватися. Тепер журналісти більше часу проводять із майбутніми героями своїх нарисів. Іноді це бували дні, а часто навіть тижні. "Першорядним для репортера стає той матеріал, яким він раніше нехтував і отримати який можна тільки на місці події, – зауважує Т. Вулф. – Варто було особисто побачити людей, їхню міміку, жести, почути діалоги й ознайомитися з навколишньою дійсністю" [4, с. 18]. Таким чином, ідея "НЖ" сконцентрована навколо поєднання правдивого фактологічного опису, властивого для репортажу, і водночас розкриття внутрішнього світу персонажів, що більш притаманне жанрам художньої літератури: романам, новелам, оповіданням.

Слідом за Т. Вулфом виділимо чотири основних прийоми, властиві стилістиці "НЖ":

1) вибудовування матеріалу сцена за сценою, коли оповідь раптово переходить від одного епізоду до іншого, без довгих історичних екскурсів;

2) обов'язкова присутність репортера на місці події, детальна фіксація діалогів персонажів, що дає змогу якнайкраще розкрити їхню особистість через мовлення;

3) принцип "хамелеона": можливість подивитися на певне явище очима його учасників, постійна зміна точки зору, коли журналіст дозволяє собі втрутитися у внутрішній світ очевидців події;

4) опис жестів дійової особи, її характеру, звичок, манери розмовляти, інтер'єру, де відбувається подія, тощо.

© Шутяк Л.М., 2013

Отже, наявність у журналістських текстах саме цих чотирьох прийомів (вибудовування матеріалу сцена за сценою, діалог, точка зору й деталізація статусу людини) дають підстави зараховувати їх до "новожурналістських".

Аналізуючи основні концепти "НЖ", запропоновані Т. Вулфом, київський науковець М. Василенко акцентує увагу на українських реаліях. Зокрема, він зауважує, що, вочевидь, "лише незнання української традиції не дозволило американському досліднику вивчити досвід написання дорожніх нотаток Панасом Мирним чи навести як приклад першоджерел "нового журналізму" оповідання-нариси І. Франка про злидарів із Борислава" [3, с. 107]. У сучасних українських медіа М. Василенко прогнозує "експансію подібної форми організації журналістської творчості" [3, с. 107], що, на думку вченого, залежить як від менталітету, так і від "індивідуальних рис журналістів-практиків" [3, с. 107]. Саме ці два фактори слугуватимуть світоглядним орієнтиром для вітчизняних "новожурналістів".

Пробний зріз українського медіа-ґрунту на предмет виявлення "НЖ"-текстів знаходимо в розвідці львівської дослідниці М. Титаренко. Вона наголошує на очевидності існування матеріалів цього жанру в українському соціокультурному просторі. Серед прикладів згаданого явища дослідниця називає книгу есеїстики О. Забужко "Let my People Go: 15 текстів про українську революцію", "Вирвані сторінки з автобіографії" М. Матіос, подорожні історії (від англ. – road story) М. Кідрука, частково опубліковані в журналі "Український тиждень" і видані окремими книгами – "Подорож на Пуп Землі" (2 томи), "Навіжені в Перу" "Навіжені в Мексиці", "Любов і піраньї", а також "Авантюра, або Практичні реалії мандрів побідняцьки: Еротико-політичний документальний калейдоскоп" та "Подорож із Мамайотою в пошуках України" А. Чапая. Перша, до речі, побачила світ у вигляді періодично оновлюваних записів у блозі й лише згодом була опублікована як повноцінна книга.

Риси "нового журналізму" знаходимо в колумністиці та блогах А. Бондаря, С. Пиркало, В. Жежери, М. Рябчука, О. Бойченка, І. Карпи, М. Кідрука (у таких виданнях, як: "Газета по-українськи", "Українська правда. Життя", "Український тиждень", "Погляди – ТСН.ua", "бебі блог" Ірени Карпи). Не гребує "новожурналістськими" засобами й традиційна українська репортажна журналістика.

ІІ. Постановка завдання

Мета статті полягає в дослідженні зразків "нового журналізму" в сучасному українському медіа-дискурсі. Основне завдання – виокремити характерні атрибути жанру "НЖ", властиві текстам, що наявні у вітчизняних інтернет-ЗМІ та блогосфері.

ІІІ. Результати

Розглянемо декілька публікацій, в яких яскраво представлені "новожурналістські" риси. Дотримуватимемося тут запропонованої Т. Вулфом систематизації ознак цього жанру (вибудовування матеріалу сцена за сценою, діалог, точка зору й деталізація статусу людини).

1. Олександр Бойченко "Колеги" ("Газета по-українськи").

Місце події: варшавський Палац культури.

Вибудовування матеріалу сцена за сценою: "Сів на лавку, курю, про Колаковського думаю. Дивлюсь: якийсь ранковий страждалець, обвівши пильним поглядом довкілля і мить повагавшись, рушає не зовсім твердою ходою в мій бік".

Зміна точки зору, перевтілення автора: "Одне слово, купив я йому "соточку" і потім ще довго слухав на прощання, що його звати Янек і що він завжди дефілює десь тут неподалік, в околицях Домів Товарових, і що з ним усі тут вітаються, і що якби в мене колись виникла подібна проблема, то досить лише гукнути, бо він, Янек, не з тих, хто забуває добро".

Відтворення специфіки мовлення: "Ну і, поклавши руку на голову; як симфонічний оркестр без рояля; так, мовляв, і так, переклав. Хотів би задурно опублікувати, на дозвіл не розраховую, але дуже чекатиму" [1].

2. Світлана Корженко "Денис Ковальчук 25 годин набиває м'яч" ("Газета по-українськи").

Місце події: "із Денисом зустрічаємося біля кінотеатру "Київська Русь" на Лук'янівці".

Відтворення специфіки мовлення: "Може поїхати дах; завалився спати".

Розкриття характерів через діалог: "Біля кінотеатру зупиняється сріблястий "форд". Підходять двоє чоловіків.

– Спорим, сто разів не зробиш? – каже чорнявий…

– Ну ти красавчік, – по черзі тиснуть йому руку. – Тебе треба під час Євро на поле випустить. Усі футболісти губи кусатимуть.

Деталізація статусу людини: "Дістає з рюкзака м'яч. Знімає коричневі шкіряні черевики, взуває кеди. Денис усміхається. Ховає підборіддя за комір куртки" [8].

3. Галина Остаповець "Олег Пінчук купив півповерху і горище" ("Газета по-українськи").

Місце події: "Скульптор 50-річний Олег Пінчук живе на столичному проспекті Червонозоряний у 12-поверховому будинку".

Деталізація статусу людини, інтер'єр: "Заходимо до вітальні. Господар перевзувається у капці. Білий кахель із підігрівом на-

тертий до блиску. Посередині сходи, що ведуть на гостьову кухню. На підлозі стоять скульптури Олега – великий носоріг та морська черепашка. Вітальня схожа на галерею. Хатня робітниця 45-річна Лариса ставить у куток пилосос. Працює у Пінчука вісім років…У майстерні м'який шкіряний куток, камін та великий акваріум. Його подарував "регіонал" Василь Горбаль. Там плаває піранья і кілька риб-папуг. На стінах чотири картини української художниці Марії Приймаченко".

Манера, специфіка мовлення: "Сідає на шкіряний диван, закидає ногу на ногу. З кишені дістає телефон. – Так він живий чи нє?, – питає в трубку" [10].

4. Христина Шевчук-Старецька "Зроби ксерокс" ("Газета по-українськи").

Місце події: "Їдемо в таксі".

Розкриття характерів через діалог/ мовлення:

– О курде, знову ті затори. Як буде Євро, то машини їздитимуть одна на одній, – лається він польською.

– Цо сє дзєє на боїску?

– О, там ще гірше. Звели каркас, накривають. Але щось не за проектом робили. Кажуть, уже сиплеться.

– Хоїнка, – шепоче подруга, і ми ледь стримуємо сміх.

– Але ми встигнемо, – махає руками Марек. – Дороги, може, не розширять, але поліції понаставляють усюди. Стадіон добудують, буде ліпший за німецьку "Альянсарену". Буде все люксусово. Потім до України поїдемо футбол дивитися. Не підведіть. Бо у вас бардак, дороги криві, усе засмічено. А в нас дивіться, яка травичка всюди – підстрижена, рівненька, – Марек показує на заквітчані варшавські вулиці [14].

5. "Снігове побоїще" організувало молодіжне об'єднання "Граніт" ("Газета по-українськи").

Місце події: Парк культури і відпочинку ім. Богдана Хмельницького.

Відтворення специфіки мовлення: "Ай-ай-ай, хлопці! Та майте совість! Ви мені вже тонну снігу за шиворот засипали!.., – верещить студентка".

Розкриття характерів через діалоги, деталізація статусу людини:

– Слух, Рома. Давай, може, не будемо дівчат так закидати? А то дійсно ще простудяться, – каже чоловік у синій куртці до свого товариша.

– Ну, всіх можна і не закидати. Але ту з двома косичками я таки закидаю. Вона така симпатична. Зараз намочу її, а потім підемо в якусь теплу кафешку разом відігріватися. Я в школі теж так із дівками знайомився взимку…

– Але вони собі гонять, – говорить Катерина Рак, 19 років. – Прикидаєш, мене мама з хати виперла в сніжки бавитися. Каже, може, хлопця собі там знайдеш. Вона колись із татом так познайомилася. Він завалив їй сніжкою в око, а вона зомліла. Так, бідний, спереживався. На руках її до медпункту ніс. Після того в них шури-мури і закрутилися" [12].

6. Андрій Янович "Чую, на спині волосся вже всьо в сосульках" ("Газета по-українськи").

Розкриття характерів через мовлення: "Документи собирав, щоби поверх добудувати – внукам хату подарував, то щоб мали де жити. А газовщики справки не дають. Кажуть, шо лічильник треба на провірку здати, бо старий дуже; Ставив на них утюг, а збоку ше оту мікроволновку – шоб не замерзло всьо, доки я воду зливав. Отак від того часу і без опалення – рішили газовщики заморозити старого моржа; зімнє плавання; в брюках на резінці; снімаю з себе всьо; вспіваю одягтися; о-о, чую".

Деталізація статусу людини, інтер'єр: "Господар з сивою чуприною та бородою, зустрічає на порозі хати в коричневому светрі поверх червоної сорочки. На ногах тільки шкарпетки; Михайло Федорович ногою копає до кутка розкидану біля порога апельсинову шкірку. Посеред кімнати в купі лежать два мішки картоплі та три гарбузи. Поряд закрутки з квашеними огірками, 3-літрові з компотами, дві пари зимового взуття та маленький радіоприймач; Просить не фотографувати його в светрі – замість нього одягає темний піджак зі значком "Всесоюзный клуб закаливания". На грудях, животі одяг у собачій шерсті – невелика дворняга лежить на ліжку біля вікна" [15].

7. Світлана Корженко "На ринок наречених дівчину випускають у 15 років" ("Газета по-українськи").

Місце події: у київській мечеті Ар-Рахма святкували народження пророка Мухаммада – Маулід.

Деталізація статусу людини, інтер'єр: "У коридорчику за вхідними дверима роззувається 32-річний Руслан Маєвський. Чоботи ставить на дерев'яну полицю під стіною. Близько 200 пар взуття стоять на підлозі, хоч майже всі полички вільні; Проповідник читає розповіді про життя пророка Мухаммада татарською, арабською та українською. Чоловіки сидять за мінбаром – трибуною для проповідника. Жінки позаду під стіною. Вони у довгих спідницях і хіджабах – хустках, які закривають волосся і лоб; Прикрас на стінах мечеті немає. Кажуть, без оздоби злі духи не матимуть куди ховатися. Біля виходу сидять двоє працівників мечеті. Біля них чотири картонні коробки для милостині: на господарські потреби храму, для студентів ісламського університету, на ко-

ристь духовного управління мусульман, для інвалідів і літніх людей" [9].

8. Ірена Карпа "Убирайся назад в свою Америку!" ("Українська правда. Життя").

Місце події: вихід з метро "Арсенальна", салон таксі.

Відтворення специфіки мовлення: "Та і шо та ваша Амєріка? – питає він майже поетично. – Смарєл ваши шоу там тіпа істарічєскіє, всьо там брєхня… Вот, – продовжував чолов'яга, напрімєр, єслі би нє Расія, Амєрікі би нє била! Вам же Японія вєсь флот разбамбіла ва втарой міравой вайнє! Гітлєр за нєдєлю б захватіл Амєріку, єслі б нє Савєцкая армія. – І вабщє, – зробив висновок фанат історії, – ета всьо била брєхня, шо Амєрікa била супєрдєржава. Ета тєпєрь ана супєрдєржава, кагда Савєцкій Саюз развалілі, а тагда ета проста міф бил" [6].

Тексти насичені розділовими знаками, які передають емоції людини: … (!!!)

9. Максим Кідрук "Цитадель інків" ("Український тиждень").

Місце події: Перу.

Відтворення специфіки мовлення: "Вона винесе до дідька твої мізки, хлопче!"; "не так сталося, як гадалося"; "таратайку на колесах"; "надибали"; "розкумекав"; "з Богом, Парасю"; "За ним! Їдь за ним! Швидше! – шарпав я таксиста за плече. – Підіжми їх під самий бампер! Go, go, go! Go, man! (Їдь, їдь, їдь! Їдь, чуваче! – англійською) Vamos, ahora mismo! (Поїхали, негайно! – іспанською)" [7].

Тексту характерна описовість, часте використання розділових знаків (знаків оклику, риторичних запитань, крапок) тощо.

IV. Висновки

Розглянуті публікації дають змогу зробити такі висновки:

1. У сучасних українських інтернет-ЗМІ та, особливо, блогосфері широко представлені матеріали, більшою чи меншою мірою наближені до жанру "нового журналізму". Водночас елементи "НЖ" знаходимо як у колумністиці, так і невеликих за розміром репортажах з місця події. Прерогатива в цьому випадку належить подорожнім історіям, серед авторів яких – М. Кідрук та А. Чапай.

2. Обов'язкою умовою "НЖ"-текстів є перебування журналіста на місці події, в її центрі, що спостерігаємо в усіх запропонованих вище прикладах.

3. Для повноцінного й адекватного розкриття особистостей головних персонажів свого матеріалу "нью-журналіст" вдається до фіксації мовлення героїв та його подачі в статті без необхідного редагування. Сленг, звуконаслідування (ой-ой, ох, о-о), діалектизми, просторікування є необхідною ознакою "НЖ"-текстів. Саме вони забезпечують колоритність мовлення героїв статті, а, отже, і самого матеріалу.

4. У більшості запропонованих публікацій очевидним є домінування діалогів, які дають змогу краще розкрити характери людей, мотивацію їхніх вчинків.

5. Симптоматичним є часте використання великої кількості розділових знаків – крапок, тире, знаків оклику, риторичних запитань тощо. Цей прийом дає змогу якнайкраще передати емоційність мовців, їхні переживання в момент події.

6. Подекуди надмірна описовість (як у статті С. Корженко "На ринок наречених дівчину випускають у 15 років") відвертає увагу читачів від основної події репортажу (святкування народження пророка Мухаммада), але водночас дає можливість краще уявити інтер'єр, в якому вона відбувається, відчути настрої людей тощо.

7. Перманентна зміна точки зору дає змогу "новожурналістам" подивитися на світ очима учасників події, описати їхні враження й відчуття (як у матеріалі А. Яновича "Чую, на спині волосся вже всьо в сосульках").

Отже, усі перелічені ознаки дають підстави говорити про існування "новожурналістського" жанру в українських медіа. Очевидний брак уваги з боку вітчизняних науковців до цього феномену відкриває перспективи для ґрунтовніших наукових розвідок. Зокрема, детального вивчення й класифікації потребує феномен "НЖ" у контексті вітчизняної журналістики. Це, передусім, зумовлено підвищеним інтересом сучасних ЗМІ до нетрадиційних способів подання інформації, а також стрімким розвитком новітніх технологій.

Список використаної літератури

1. Бойченко О. Колеги [Електронний ресурс] / Олександр Бойченко. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/bojchenko-oleksandr/_kolegi/422918.
2. Вайшенберґ З. Журналістика та медіа : довідник / Зіґфрід Вайшенберґ, Ганс Й. Кляйнштойберг, Бернгард Пьоркен ; [пер. з нім. П. Демешко та К. Макєєв ; за заг. ред. В.Ф. Іванова, О.В. Волошенюк]. – К. : Центр Вільної Преси : Академія Української Преси, 2011. – С. 335–337.
3. Василенко М.К. Спроба ревізії поняття про інтерпретацію факту / Микита Кімович Василенко // Журналістика : науковий збірник / голов. ред. Н.М. Сидоренко. – К. : Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2011. – Вип. 10 (35). – С. 101–108.
4. Вулф Т. Новая журналистика и Антология новой журналистики под редакцией Тома Вулфа и Э.У. Джонсона / Том Вулф ; [пер. с англ. Д. Благова и

Ю. Балаяна]. – СПб. : Амфора. ТИД Амфора, 2008. – 574 с. – (Серия "Амфора 21").
5. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості : підручник / Володимир Здоровега. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Львів : ПАІС, 2004. – 268 с.
6. Карпа И. Убирайся назад в свою Америку! [Электронный ресурс] / Ирена Карпа. – Режим доступа: http://life.pravda.com.ua/columns/2012/02/17/95715/.
7. Кідрук М. Цитадель інків [Електронний ресурс] / Максим Кідрук // Український тиждень. – 2010. – № 33 (146). – Режим доступу: http://tyzhden.ua/Publication/4321.
8. Корженко С. Денис Ковальчук 25 годин набиває м'яч [Електронний ресурс] / Світлана Корженко. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/people-newspaper/_denis-kovalchuk-25-godin-nabivae-m-yach/422839.
9. Корженко С. На ринок наречених дівчину випускають у 15 років [Електронний ресурс] / Світлана Корженко. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/people-newspaper/_na-rinok-narechenih-divchinu-vipuskayut-u-15-rokiv/421660.
10. Остаповець Г. Олег Пінчук купив півповерху і горище [Електронний ресурс] / Галина Остаповець. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/people-newspaper/_oleg-pinchuk-kupiv-pivpoverhu-i-gorische/422667.
11. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння. Серія: Медіакритика / Борис Потятиник. – Львів : ПАІС, 2004. – 312 с.
12. "Снігове побоїще" організувало молодіжне об'єднання "Граніт" [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/people-newspaper/_cnigove-pobojische-organizuvalo-molodizhne-ob-ednannya-granit/422663.
13. Титаренко М. Американський новий журналізм: Terra In/cognita [Електронний ресурс] / Марія Титаренко. – Режим доступу: http://www.mediakrytyka.info/zascho-krytykuyut-media/amerykanskyy-novyy-zhurnalizm-terra-incognita.html.
14. Шевчук-Старецька Х. Зроби ксерокс [Електронний ресурс] / Христина Шевчук-Старецька. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/hristina-shevchuk-starecka/_zrobi-kseroks/389556.
15. Янович А. "Чую, на спині волосся вже всьо в сосульках" [Електронний ресурс] / Андрій Янович. – Режим доступу: http://gazeta.ua/articles/people-newspaper/_chuyu-na-spini-volossya-vzhe-vso-v-sosulkah/421689.

Стаття надійшла до редакції 07.11.2012.

Шутяк Л.М. Жанрово-стилистические признаки "нового журнализма" в украинских интернет-СМИ и блогосфере

В статье рассматривается понятие "новый журнализм", причины его появления, концептуальные характеристики и особенности. Внимание акцентировано на свойствах, которые позволяют дифференцировать "новый журнализм" и художественную литературу. Проанализированные примеры из украинских интернет-изданий свидетельствуют о существовании "НЖ" в колумнистике и блогосфере отечественных медиа.

Ключевые слова: *"новый журнализм", репортаж, факт, описательность, диалог, точка зрения, колумнистика, блогосфера.*

Shutiak L. Genre and stylistic peculiarities of the new journalism in Ukrainian Internet-media and blogosphere

The article deals with the concept of new journalism, its causes, characteristics and conceptual features. The main attention is paid to properties that allow differentiating the new journalism and fiction. Typical attributes specific to the texts are singled out, as well as certain requirements faced by a journalist who works in this genre (mandatory presence at the scene, detailed fixation of characters' dialogues, large quantities of punctuation, rhetorical questions, descriptiveness, changing point of view).

The basic techniques of the new journalism (offered by Tom Wolfe) are analyzed. Such as: 1) scene-by-scene, when the story suddenly goes from one episode to another, without long historical overview; 2) presence of a reporter at the scene; 3) principle of "chameleon", permanent change of perspective; 4) description of men's character, habits, manners as well as the interior, where the event take place. Along with Tom Wolfe, it is worth mentioning other reporters and writers who wrote in this genre: Gay Talese, Truman Capote, Hunter S. Thompson, Michael Herr, Norman Mailer and others.

Examples of the Internet publications indicate the existence of new journalism in the Ukrainian media and blogosphere. However, the elements of new journalism can be found both in editorial column and small-sized reports from the scene. In this case prerogative belongs to road stories, written by Maksym Kidruk and Artem Chapai.

Key words: *new journalism, report, fact, descriptiveness, dialogue, point of view, columnism, blogosphere.*